

værende Udcast gaaer videre, og udvider Evtangen, hvor det ikke er nødvendigt, da er det netop Opgaven for Folkethingets Drøftelse og Prøvelse at bevirke de i saa Henseende fornødne Forbedringer. Hvad endelig Betimeligheds-spørgsmaalet angaaer, da kan jeg med eet Ord betegne det Standpunkt, hvorfra jeg mener, at dette Spørgsmaal bør besvares. Jeg troer, det er Noget, vi ikke nok kunne stille os for, Die, at det constitutionelle Liv ikke er blevet virkeligt, fordi Grundloven er udgaaet blandt os; en Grundlovs Paragraph betrygger ikke et Folk imod Svingninger og Omslag, saalange ikke Grundlovens Aand er trængt ud i Folket og har kunnet fæste Rod deri. Den betrygger ligesaa lidet Folket mod Svingninger i en tilbagefremende, som i en frembrusende Retning, men det er netop de organiske Love, som danne et Bolværk for den sande Frihed imod saadanne Bevægelser i begge Retninger, idet disse Love ordne Hovedforholdene af Samsundslivet og saaledes tjene til at vejlede Folket i en videre politisk Uddannelse. Jeg tør derfor mene, at, naar Folkethinget, ifølge den Opfordring, som er udgaaet fra Regjeringen, forener sig med denne om at bygge paa det Grundlag, som her er givet, om at arbejde paa Lovudkastets Fuldkommengjørelse, da vil Folkethinget bidrage Sit til at lægge en vigtig Steen til den Bygning, som endnu kun har modtaget sin første Grundvold. Det er denne Betragtning, jeg vil tillade mig at lægge Thingets ærede Medlemmer paa Hjerte.

De Thomsen: Discussionen over denne vigtige Sag har fra den, om jeg saa maa sige, humoristiske Begyndelse igjennem flere ældre og yngre Medlemmers aandrige Foredrag taget et højere Opsving. Dette giver mig Anledning til at forudstikke en lille Bemærkning for de Ord, jeg ellers havde at sige. Enhver Folkethingsmands Stemme har i en Sags Afgjørelse den samme Vægt; men derfor indtage ikke alle Folkethingets Medlemmer den samme Betydning her i Salen. Det er Enkelte givet ved Ordets Magt, eller ved en rig Kundskabsfylde, eller ved omfattende praktisk Erfaring at indtage en langt betydeligere Stilling her i Salen end andre af Forsamlingens Medlemmer, der; om jeg saa maa sige, leve et stille

Liv i en stille Birken, og indskrænke sig til nøie at gennemgaae de Sager, som foreligge, og med Opmærksomhed følge Debatteerne, for samvittighedsfuldt at kunne afgive den Stemme ved Sagens Slutning, som de troe at være til Fædrelandets Vel. Til disse sidste mindre betydende Medlemmer hører jeg. Det er derfor en mindre behagelig Stilling, et saadant mindre betydende Medlem kommer i, naar han netop skal tage Ordet, efterat saa mange aandrige Mænd have udtalt sig i denne Sag, og det bliver en dobbelt ubehagelig Stilling, naar disse Mænd, saa at sige, have taget ham Ordet af Munden. Det er nemlig Tilfældet her med mig i denne Sag. De Bemærkninger, som jeg især kunde have at fremføre og lægge Vægt paa, ere saa stærkt og klart fremhævede af andre Medlemmer, at jeg vilde ingenkunde kunne forsvare at trætte den ærede Forsamling med, om jeg vilde forsøge at gjentage noget lignende med langt ringere Styrke end disse aandrige Mænd have gjort. Jeg kunde saaledes ganske have renonceret paa Ordet; men, da jeg nu engang har faaet det, saa turde jeg dog maaffee føie et Par Ord til. Min tidligere Livsstilling har givet mig en rig Leilighed til at skaffe mig Erfaring i de Spørgsmaal, som netop her foreligge. I meer end 25 Aar har jeg arbejdet i Journalistikens Tjeneste; jeg har arbejdet som Journalist i Hovedstaden og som Journalist i Provindserne; jeg har skrevet pseudonymt og anonymt og under mit eget Navn; jeg har skrevet uden Censur og under Censur; jeg har skrevet som fri Mand og jeg har skrevet som tiltalt Mand; jeg har visselig ganske udfyldig været tiltalt, halvveis dømt og siden frifunden; ja, jeg har som Bogtrykker kunnet være nær ved paa en udfyldig Maade at komme til at blive tiltalt, endog for et „utugtigt“ Skrift, som frænkede Blufærdighed og Sædelighed (Munterhed), uden at det var mig vitterligt, og saaledes er det vist gaaet mange Andre. Naar jeg siger, at jeg i den Henseende har en rig Erfaring for mig, da kunde den maaffee komme Forsamlingen noget tilgode, naar den kommer til at forhandle Sagens enkelte Paragrapher, eller hos det Udvalg, som formodentlig vil blive at nedsætte — jeg